

ze spoluvlastníků mohl uplatnit nárok na osvobození plochy 250 ha od placení tohoto příspěvku, když dle zásady v § 2 zák. vyslovené je pozemkový majetek náležející vlastnický týmž spoluvlastníkům úplně na roveň postaven majetek patřícímu osobě jediné.

Ve shodě s tím stanoví také nařízení z 29. prosince 1921 č. 496 Sb. v § 5, odst. 4., že při spoluvlastnictví podléhá celková půda nalézající se ve spoluvlastnictví příspěvku, a že část 250 ha od příspěvku osvobozená odečítá se p o u z e j e d n o u.

Že by nějakým výrokem žal. úřadu bylo již vysloveno, že se st-lům ve smyslu § 11 zák. ze záboru propouští 500 ha a že by tedy tato výměra nebyla více státem zabráná, toho stížnost netvrdí, naopak se vývody svými domáhá teprve takového výroku u nss-u.

Pokud však stpů neučiní rozhodnutí dle § 11 zák., je celý velký pozemkový majetek státem zabrán a je z něho, pokud nebyl převzat, s výhradou osvobozených 250 ha, příspěvek hektarový platiti. . . .

Č. 2629.

P o z e m k o v á r e f o r m a: I. Ke stížnosti na nss proti oznámení stát. pozemkového úřadu o zamýšleném převzetí zabraného majetku pozemkového, stíženého fideikomisární substitucí jest legitimován pouze vlastník, nikoli též substituční čekatelé ani opatrovník substituční. — II. Při fideikomisární substituci jest majetek patřící k substituční podstatě sčítati s ostatním jměním jejího vlastníka, které fideikomisární substitucí stíženo není, v jediný majetkový soubor podle § 2 zák. záborového.

(Nález ze dne 11. září 1923 č. 14907.)

Prejudikatura: Boh. 1311, 1757 a 2066 adm.

Č. 2630.

Policejní řízení trestní (Slovensko): Není vadou řízení, neprovedl-li úřad obviněným nabízené důkazy, které pro posouzení činu za vinu kladeného jsou nerozhodné.

Předpisy o potravinách (Slovensko): Falšování mléka.

(Nález ze dne 11. září 1923 č. 15.045.)

Prejudikatura: Boh. 2162 adm.

Věc: Josef S. v Bratislavě proti ministru s plnou mocí pro správu Slovenska stran přestupku předpisů o potravinách.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: — — — —

Jest ovšem pravda, že podle všeobecně platných zásad řízení trestního má úřad vyšetřiti jak veškerý okolnosti obviněného usvědčující, tak i okolnosti ve prospěch obviněného svědčící, okolnosti svědčící pro jeho vinu i proti ní uvážiti, je oceniti a pak rozhodnouti (viz také § 147 uh. pol. trestního řádu). Takové ocenění může se ovšem přirozeně

dotýkati pouze důkazů provedených. To však neznamena, že by úřad bezpodmínečně musil provést veškeré důkazy stranami nabízené, nýbrž že úřad má provést důkazy pro posouzení činu r o z h o d n é. Důkazy nabízené o okolnostech, které pro konečné posouzení věci jsou zcela bez významu, může úřad buď výslovně odmítnouti nebo mlčky pominouti tím, že nabízený důkaz neprovede.

Tak se stalo i v daném případě, kde úřad mlčky pominul a neprovedl důkazy st-lem k platnosti přiváděné o tom, že výzkumná stanice v Br. podala při jiné příležitosti dobrozdání znalecké dle mínění st-le nesprávné.

Žal. úřad mohl v daném případě zcela právem nabízené důkazy v tomto směru jako nerozhodné pominouti, když proti znaleckému nálezu městské výzkumné stanice, jenž tvořil základ jeho úsudku o tom, že mléko z hospodářství st-lova do B. dodané je vodou falšované, nebyly činěny jiné námitky, než jen ty, že zmíněný ústav v jiném případě ve svém znaleckém posudku se mýlil.

Rovněž tak bezdůvodnou jest další námitka st-lova spatřující vadu řízení v tom, že adm. úřady neprovedly důkaz st-lem k platnosti přiváděný o té okolnosti, že se v jeho hospodářství zachází s mlékem absolutně čistě a že se po dojení, aniž by do mléka nějaká cizí hmota přišla, mléko naplní do konví a tyto se uzavrou.

I v tomto směru není podstatnou vadou řízení, pominul-li žal. úřad nabízené důkazy jako nerozhodné. St-l uvedenými okolnostmi snažil se toliko dokázati, že se v jeho hospodářství z p r a v i d l a tímto způsobem s mlékem zachází. I kdyby však tyto okolnosti byly nabízenými důkazy prokázány, nemohly by ničeho změnit na posouzení skutkové podstaty v k o n k r é t n í m p ř í p a d ě, neboť i pak mohl by žal. úřad svůj úsudek o subjektivní vině obžalovaného opřít o ostatní během adm. řízení zjištěné okolnosti, aniž musil k těmto pro posouzení případu nerozhodným dalším okolnostem přihlídnouti.

Nezakládá tedy neprovedení nabídnutých důkazů ani po této stránce takovou vadu řízení, pro kterou by nss musil nař. rozhodnutí po rozumu § 6 svého zákona zrušiti.

Bezdůvodnou je konečně i ta námitka stížnosti, že chemická lučební stanice v B. určuje své poplatky za přezkoumání z c e l a libovolně. Dle rozhodnutí městské rady města B. z 5. února 1921, ke spisům v opise připojeného, určila městská rada za provedené lučebné zkoumání městské výzkumné stanice pevně stanovené poplatky, mezi jiným za zkoumání mléka 24 Kč a stanovila dále, že v případě dokázaného falšování je poplatek desetinásobný. Byla tedy výše poplatků, k jichž náhradě st-l nař. rozhodnutím odsouzen, stanovena ve shodě s tímto usnesením městské rady b. a jest proto lichou námitka st-lova, dovozující jediné všeobecně, že výše těchto poplatků stanovena byla způsobem libovolným a nepřiměřeným.

Z těchto důvodů bylo stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 2631.

Státní zaměstnanci (slovenská výhoda): * Nárok na diety podle zásad pro Slovensko odst. II. D 2 nepřísluší ženatému